

ה"ט 2859/02/23 - אלכסנדרה קיסר נגד גלית גילור

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 2859-02-23 אלכסנדרה קיסר נ' גלית גילור

בפני **כבוד השופטת סיגלית מצא**
המבקשת: אלכסנדרה קיסר
נגד
המשיבה: גלית גילור

החלטה

1. בפניי בקשה למתן צו לפי סעיפים 7-14(א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק למניעת הטרדה מאיימת").

הבקשה הובאה בפניי במסגרת תורנות.

ההליך

2. המבקשת והמשיבה מתגוררים בבית משותף.
3. ביום 29.1.2023 הגישה המשיבה בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת נגד בעלה של המבקשת (ה"ט 69924-01-23). בבקשתה טענה כי ביום 27.1.2023 התנהל בינה לבין בעלה של המבקשת ויכוח, במסגרתו החל בעלה של המבקשת לקלל ולדחוף אותה, עד שנפלה ונפצעה.
4. לאחר ששמעתי את המשיבה ניתן ביום 29.1.2023 צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת במעמד צד אחד והבקשה בה"ט 69924-01-23 נקבעה לדיון במעמד הצדדים ביום 1.2.2023.
5. בפתח הדיון בה"ט 69924-01-23 הודיע בעלה של המבקשת כי הוא מסכים להארכת תוקפו של הצו כמבוקש. יחד עם זאת ביקש כי הצו שיינתן יהא הדדי.
6. משסירבה המשיבה למתן צו הדדי, ניתן צו כנגד בעלה של המבקשת כמבוקש והודעתי לבעלה של המבקשת כי הוא רשאי להגיש בקשה, ככל והוא סבור כי הדבר נחוץ.
7. בפועל, הוגשה מיד לאחר הדיון בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת נגד המשיבה. הבקשה הוגשה על-ידי אשתו של המשיב בה"ט 69924-01-23.
8. בבקשתה, טענה המבקשת כי ביום 27.1.2023 התפרצה המשיבה בקללות נגד בעלה, תלתה מודעות ברחבי

הבנין ובהן דברי השמצה המכוונים נגד בעלה, כי המבקשת חרדה מפני מה שעשויה המשיבה לעשות שכן היא לא מאוזנת מבחינה נפשית וכי בעבר היו מקרים בהן המשיבה צרחה, קללה ואיימה על המשפחה.

המסגרת הנורמטיבית

9. סעיף 2 (א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת מגדיר הטרדה כ"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו." ס"ק (ב) מונה דוגמאות להטרדה מאיימת, ביניהן: בילוש, מארב או התחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או פגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת.

10. בבר"ע 179/04 נס שובל נגד מרים ניסים (10.8.2004) דן בית המשפט בחוק ותכליותיו ואת הזיקה בינו לבין החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, שנחקק עשר שנים לפניו וקבע כדלקמן:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת (בעניין זה מקובלת עליי גישתה של עו"ד סלע בסעיף 28 לבר"ע).

יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה."

לעניין זה ראו גם דברי בית המשפט ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (28.4.2011)

11. בע"א (מרכז) 26728-07-18 שאול סטנילב אמסטרדםסקי נ' מיכל גולן גרינברג (25.7.2018) עמד בית המשפט על התנאים למתן צו לפי החוק כדלקמן:

"החוק מונה למעשה שני יסודות אשר בהתקיימותם קמה העילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת: היסוד הראשון - דורש כי אדם אשר כלפיו מופנית הבקשה ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפי המבקש; ואילו היסוד השני - דורש כי הנסיבות אכן תומכות ומבססות המסקנה כי אותו אדם עלול להטריד או לאיים לפגוע בשלוות חייו, פרטיותו, חירותו או גופו של מבקש הבקשה בעתיד (ר' בר"ע (מחוזי-ים) 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים (10.8.2004) בפס' 20).

(לעניין זה ראו גם פסק הדין בע"א (חי') 43483-10-18 יאסר מואסי נ' עיד ג'בילי (15.1.2019)

12. המבחן להתקיימות התנאים המנויים בסעיף 2 לחוק אינו סובייקטיבי כי אם אובייקטיבי. ועוד, רשימת המקרים

המנויים בסעיף 2(ב) לחוק אינם רשימה סגורה, כעולה מהמבחן הקבוע בסעיף 2(א) לו (בש"א 170662/07 אלוני סדובניק רוני נ' הלפרין אפרים (21.8.2007)). יחד עם זאת, לא כל "הטרדה" עולה כדי "הטרדה מאיימת". על מנת לסווג הטרדה כ"מאיימת", יש להשתכנע כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו (ה"ט (קר') 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.2015)). הפסיקה פירשה את הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע, ככוללת אירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה, כמו גם לפגוע בשגרת החיים התקינה (ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' (27.3.2016)).

13. בה"ט (ראשל"צ) 8252-06-17 שחר עזרא נ' ערן מישוריס (23.6.2017) התייחס בית המשפט לאיזון בין המבחן הרחב הקבוע בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת לבין הפגיעה הכרוכה במתן צו לפיו ואמר את הדברים הבאים:

"... בהתחשב בתכליות של החוק, ובסמכויות שהוא מקנה לביהמ"ש, ליתן צווים המהווים הגבלה של ממש על חירותו של אדם, על חופש התנועה שלו ועל חופש הביטוי שלו, ספק אם יש הצדקה להפעיל את אותן סמכויות בהעדר סכנה לפגיעה ממשית במבקש. זאת ועוד, על אף ההגדרה המרחיבה, נראה כי ההנחה הגלומה בהוראות החוק היא כי מעשי ההטרדה עליהם נועד החוק לחול, הינם מעשים המופנים כלפי הנפגע, וכרוכים בחדירה למרחב הפרטי שלו (הפיזי או הרעיוני), באופן המאיים עליו או על שלוות חייו."

ומכאן לעניינו.

דין והכרעה

14. לאחר ששקלתי את הדברים, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

החוק למניעת הטרדה מאיימת נועד לפתור, באופן מידי ולתקופה קצובה, מעשים שיש בהם לאיים, לפגוע או לשבש בצורה חמורה את שגרת חייו של המבקש. החוק לא נועד לשנות סדרי התנהגות, לחנך או לפתור סכסוכים ממושכים - לא סכסוכים המבוססים על טענה לפגיעה בזכויות קנייניות, וגם לא כאלה שמקורם בשוני האינהרנטי בין בני האדם והיותו בסיס, למרבה הצער, לאי הבנות, יחסים בלתי תקינים, תקשורת לקויה וסכסוכים. כל עוד לא הסלים הסכסוך כדי התנהגות קונקרטיה וקרובה, הטומנת בחובה איום של ממש - אין אנו מצויים בתחומי פרישתו של החוק. אכן, החוק למניעת הטרדה מאיימת לא נועד להסדיר או לקדם יחסי שכנות טובה. אף אין לעשות שימוש בחוק כדי לנגח את הצד שכנגד במסגרת סכסוך קיים.

15. בעניינו, אין חולק כי ארע עימות קונקרטי בין המשיבה לבין בעלה של המבקשת. המבקשת לא הייתה מעורבת בעימות זה. במהלך הדיון שהתקיים היום הכחישה המשיבה כי היה לה יד בתליית המודעות אותן הציג בעלה של המבקשת, ומכל מקום החוק למניעת הטרדה מאיימת אינו האכסניה המתאימה למתן סעד כנגד מעשה זה. שאר טענותיה של המבקשת מתייחסות להתנהלות בעבר או חששות בעתיד. טענות אלה מנוסחות בצורה כללית ובלתי מפורטת, באופן שאינו מצביע על איום קרוב וקונקרטי.

16. זאת ועוד, משניתן צו נגד בעלה של המבקשת, יש לקוות כי אכן לא יהא מגע בין הצדדים, לרבות משפחותיהם,

למשך תקופה מסוימת, אשר אחריה יחזרו היחסים לתקנם. משכך, אף מטעם זה, אין הצדקה למתן צו נוסף, בוודאי לא באופן מידי, בטרם נבחנה דיותו של הצו שניתן.

17. אשר על כן, הבקשה נדחית. אין בכך למנוע מהמבקשת או מי מבני משפחתה, ככל שישתנו הנסיבות וככל שימצאו כי קיים טעם מספיק לכך, להגיש בקשה חדשה.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, י' שבט תשפ"ג, 01 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.